

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 26

гр. София, 23.04.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20246000600018 по описа за 2024 година

образувано по жалба, вх. № 312/01.12.2023 г. от Ж. Р. Д. – подсъдим чрез адв. М. Н., АК-Б. – защитник на подсъдимия срещу присъда № 716.11.2023 г. постановена по НОХД № 64/2023 г. по описа на Военен съд - Сливен.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

С присъда № 7/16.11.2023 г. по НОХД № 64/2023 г. по описа на Военен съд - Сливен, подсъдимият бивш матрос 2 - ри клас Ж. Д. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3, пр. 2 НК и е осъден на 1 (една) година „Лишаване от свобода“, изтърпяването на което наказание е отложено за срок от 3 (три) години на основание чл. 66, ал. 1 НК. Подсъдимият Д. осъден да заплати направените в хода на наказателното производство разноски. Съдът се е разпоредил с веществените доказателства.

Във въззивна жалба, вх. № 812/01.12.2023 г. по описа на ВС – Сливен, депозирана по надлежния ред, защитникът адв. Н. сочи, че при постановяване на атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е подходил формалистично досежно извода, че подзащитния ѝ е виновен за извършеното деяние, като не е взел предвид всички обективни и субективни елементи от състава на престъплението, което е довело до неадекватно и несправедливо наказание. Счита се, че наложеното наказание не отговаря на степента на обществената опасност на деянието и дееца, както и на основни принципи на определяне на наказанието и съобразно трайната съдебна практика в страните от европейската общност.

В изпълнение на Определение № 3/23.01.2024 г. по ВЧНД № 4/2024 г., състав на ВАпС и Определение № 10/22.02.2024 г. по описа на ВЧНД № 8/2024 г. свързани с администриране на делото е постъпило и становище

допълнение към въззивната жалба, вх. № 131/14.02.2024 г. по описа на ВС – Сливен, подадено от подсъдимия Ж. Р. Данков, срещу атакуваната присъда, с която потвърждава действията на адв. М. Н. като поддържа извършените процесуални действия от защитника си, както и депозираната от нея въззивна жалба против присъда № 7/16.11.2023 г. по НОХД № 64/2023 г. по описа на Военен съд – Сливен. Обосновани са аргументи срещу изложените мотиви от първоинстанционния съд. Твърди се, че е управлявал МПС след употреба на аналог на наркотично вещество – Хексахидроканабинол. Възражава се срещу извода на съда, че подсъдимият е имал възможност по много начини да приема веществото, като електронната цигара не е единствения начин за това. Почва, че неправилно съдът е отказал разпит на свидетел – собственик на магазин, от когото е закупил електронната цигара. Твърди, че не е знаел и не могъл да предположи, че закупувайки електронна цигара, тя съдържа аналог на наркотичното вещество. Заявява, че му е известно, че забранени вещества не се продават свободно в магазина, от където всеки може да си купи и е бил изненадан от резултата на „Дръг теста“. Твърди, че първоначално се е защитавал срещу положителния тест от „Дръг теста“, който е показал „тетрахидроканабинол“, тъй като не знаел, че това е „хексахидроканабинл“. Посочва, че веществата аналози на наркотичните вещества, в частност към инкриминираната дата, а именно хексахидроканабинол, не са нормативно установени и в този смисъл номенклатурата им не следва да се счита известна на гражданите. Счита, че органите по разследването е следвало да съберат доказателства, че е могъл да знае, че пушейки електронна цигара е приемал забранено вещество.

По делото е депозирана и въззивна жалба уточнение, вх. № 241/15.03.2024 г. по описа на ВС – Сливен от подсъдимия Ж. Р. Д. – подсъдим чрез защитника си адв. М. Н. от АК – С.. В нея се посочва, че при постановяване на съдебния акт първоинстанционния съд е подходил формалистично при формиране на извод, че подсъдимия е виновен за извършеното деяние, като не е взел предвид всички налични обективни и субективни елементи на състава на престъплението, което е довело до осъждането му. Твърди се, че престъплението не е извършено виновно, като се поддържат съображения, че в тежест на разследващия орган и държавното обвинение е доказването, че привлеченото към наказателна отговорност лице е знаело, че веществото, употребено от него и намиращо се в кръвта му, е забранено. Счита се, че доказването на това знание не налага извършване на допълнителни действия, ако се касае за наркотично вещество, тъй като тези вещества са нормативно установени със списъка, представляващ Приложение № 1 към чл. 3, т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични. По-различно е когато случаят касае установен аналог на наркотично вещество, който към датата на извършване на престъплението не е нормативно установен, не се съдържа в посочения по-горе забранителен списък, в този смисъл номенклатурата на веществата – аналози на наркотичните вещества, не следва да се счита известна на

обикновените граждани. Развират се съображения, за това, че при установяване на накова вещество в кръвта на определено лице, компетентният орган следва да събере задължително данни и информация, както и доказателство относно знанието на лицето, че се касае за аналог на наркотично вещество, а доказателства в тази насока не са събрани. Включването на процесното вещество хексахидроканабинол в списъка – Приложение № 1 към чл.3, т.1 от НРКВН, публикувано в ДВ № 85/10.10.2023 г., не променя обстоятелството, че към процесната дата на извършване на деянието веществото е имало характеристиките на аналог на наркотично вещество и липсват данни подсъдимия Ж. Д. да е знаел това.

Моли съда да отмени присъда № 7/16. .11.2023 г. по НОХД № 64/2023 г. по описа на Военен съд – Сливен и да постанови нова, с която да признае подсъдимия за невинен и да го оправдае по повдигнатото обвинение за извършено на 24.04.2023 г. престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК.

По делото е не постъпило възражение от страните.

Към настоящия момент няма и доказателствени искания и не се налага провеждането на въззивно съдебно следствие. С оглед разпоредбата на чл. 329, ал. 2 от НПК и повдигнатото срещу подсъдимото лице обвинение за престъпление, което не се явява тежко, по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, въззивният съд намери, че присъствието му в съдебното заседание не е задължително, за което следва да бъде уведомен.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваната присъда, събраните на съдебното следствие доказателства, с доводите във въззивната жалба, становище допълнение към въззивната жалба, въззивна жалба уточнение и след служебна преценка, намира че делото следва да бъде насрочено за разглеждане с призоваване на страните, в законоустановения срок.

Поради изложеното и на основание чл. 327 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **29 май 2024 година от 10.00 часа** в гр. София, Съдебна палата, партер, зала № 4.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ подсъдимия Ж. Р. Д., защитника му адв. М. Н., АК-Б., както и прокурор от Военно-апелативна прокуратура.

НЕ ДОПУСКА провеждане на съдебно следствие по делото.

ДА СЕ УВЕДОМИ подсъдимия, че присъствието му в залата не е задължително.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____